

fundsmæssige vurderinger finder jeg faktisk ikke, at forslaget fremmer arbejdsmarkedspolitikens målsætninger, nemlig at få folk hurtigst muligt i arbejde. Det fremmer heller ikke en fair konkurrence, for der er forskellige opgaver.

Med den form for, synes jeg selv, rimelig saglige argumenter finder jeg, at forslaget i bedste fald er overflødig og i dårligste fald et udtryk for sådan en ideologisk holden fanen for højt. Men eftersom jeg ikke ønsker, at vi skal have en klassekampsdiskussion, synes jeg ud fra de første saglige grunde, at man skulle trække forslaget tilbage.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Som jeg også sagde i mit svar til hr. Ole Sohn tidligere, synes jeg, at det selvfølgelig er noget, man kan diskutere sagligt, om der er en så ensartet forvaltning trods alt i a-kasserne og a-kasserne imellem, at der er tale om en fair konkurrence på prisen. Det kan vi diskutere frem og tilbage, og det er muligt, at vi får lejlighed til at få det uddybet på en eller anden måde under udvalgsbehandlingen.

Og jeg vil gerne spørge hr. Ole Sohn, bare for at forstå hr. Ole Sohns helt principielle holdning til det: Hvis nu det var således, at forskellene i forvaltningsbyrde a-kasser imellem, også branchespecifikke og tværfaglige a-kasser imellem, især når der er tale om større a-kasser på mere end 10.000 medlemmer, trods alt er marginale, synes hr. Ole Sohn så i øvrigt, at det ville være en god idé at få skabt mere konkurrence på det her område og større fleksibilitet, sådan som lovforslaget lægger op til?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Ja, så ville der absolut være et argument mindre imod forslaget, hvis det var en fair konkurrence, man udviklede; det er helt uomtvisteligt. Jeg kan ikke umiddelbart se, om det kan løses, men så skal man da i hvert fald lave meget om på forslaget.

Med hensyn til det andet argument, som for mig er nok så væsentligt set ud fra medlemmernes personlige muligheder for at genvinde arbejde, mener jeg, at det er meget vigtigt, at a-kasserne er fagligt funderede, fordi de dermed kan være væsentlig mere effektive i det opsøgende arbejde.

Hvis jeg nu tager mig selv som eksempel, så har jeg jo været jord- og betonarbejder. Nu vil jeg så sige, at det nok er de færreste af mine tidligere kolleger, der ville have lyst til at få mig med ud igen, men hvis jeg nu kunne varetage den funktion og egentlig ikke havde lyst til i en periode at virke på det felt, så var det jo meget nærliggende for mig at søge over i f.eks. Metal. Der kan jeg ikke en eneste funktion, som de kan anviser mig job til. Men hvis de så var tværfaglige, kunne jeg gå og putte mig der, indtil jeg havde lyst til at lave noget igen. Hvem er det til gavn for?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Ole Sohn, hvorvidt det er realistisk, at hr. Ole Sohn skulle gå og putte sig. Har vi ikke rådighedskrav? Har vi ikke aktiveringsforpligtelser, som vil gøre, at det i længden vil være ulideligt at gå og putte sig? Det er vel det, vi hører fra mange arbejdsløse, at de ikke synes, det er særlig sjovt at gå og putte sig, fordi der ikke rigtig er nogen muligheder for at putte sig med de krav, vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Lykkeligvis er langt, langt, langt, langt hovedparten af alle medlemmer selvfølgelig interesseret i at komme hurtigst muligt i arbejde. Og det er den kritik, vi hører mest. De vil heller ikke have interesse i en tværfaglig a-kasse, fordi det ville være fuldstændig tåbeligt for en jord- og betonarbejder at gå over i en anden a-kasse, hvis man vil arbejde.

Det, jeg påpeger, er, at det lillebitte fåtal, som jo eksisterer, ville have bedre muligheder med det nye forslag for at kunne putte sig. Og forudsætningerne for at få sine dagpenge er, at man stiller til kontrol, og at man lever op til de forpligtelser og tager det arbejde, som det offentlige arbejdsformidlingssystem anviser en. Men det er ikke særlig opsøgende.

Det er også derfor, jeg siger, at jeg ikke frygter den store kollaps for de faglige organisationer. Sådan ser jeg det overhovedet ikke, og hvis det endelig var sådan, burde de kunne oppe sig så meget, at det ikke ville være et problem. Men jeg ser et problem i, at man af ideologiske grunde faktisk gør det værre for det lillebitte fåtal, som gerne vil putte sig. Det er dem, man hjælper.